# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 18ης Φεβρουαρίου 1975 *

*Αντικείμενο της υποθέσεως:*

Ερμηνεία του άρθρου 56, παράγραφος 2, του κανονισμού 4 του Συμβουλίου της 3ης Δεκεμβρίου 1958 (Abl. της 16ης Δεκεμβρίου 1958, σ. 597), που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής και συμπληρώνει τις διατάξεις του κανονισμού 3 περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των διακινουμένων εργαζομένων.

*Διατακτικό της αποφάσεως:*

**Η λέξη «απευθείας», που αναφέρεται στο κείμενο του άρθρου 56, παράγραφος 2 του κανονισμού 4 του Συμβουλίου, πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι η κοινοποίηση την οποία αφορά η διάταξη πρέπει να διενεργείται χωρίς ενδιάμεσο, και ότι η αποστολή διά των υπηρεσιών ταχυδρομείου και τηλεπικοινωνιών ανταποκρίνεται στην προϋπόθεση αυτή.**

*Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:*

Η έκφραση «απευθείας», που αναφέρεται στο άρθρο 56, παράγραφος 2 του κανονισμού 4, ο οποίος αφορά τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 3 περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των διακινουμένων εργαζομένων, αναφέρεται στον τρόπο κοινοποιήσεως των αποφάσεων των ασφαλιστικών οργανισμών, για τους οποίους πρόκειται, κατ' αποκλεισμό της παρεμβάσεως των εθνικών ή αλλοδαπών αρχών ως ενδιαμέσων. Εντούτοις, η κοινοποίηση στο εξωτερικό αποφάσεως εις βάρος του αποδέκτου, η οποία κανονικά θα μπορούσε να γίνει ταχυδρομικώς, δεν θα είναι ικανή να αναπτύξει τα αποτελέσματά της αν η πράξη δεν είναι συντεταγμένη κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί να γίνει κατανοητή από τον αποδέκτη.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.